

משנה - סוכה

פרק ד - משנה ד

מִצּוֹת לִוְלֵב {ט} כִּיצַד. יוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חַג שִׁחַל לְהִיּוֹת
בְּשַׁבָּת, מוֹלִיכִין אֶת לִוְלָבֵיהֶן לְהַר הַבַּיִת, וְהַחֲזִנִין מְקַבְּלִין
מִהֶן וְסוֹדְרִין אוֹתָן עַל גַּב {י} הָאֲצֻטְבָּא, וְהַזְקֵנִים מְנִיחִין אֶת
שְׁלֵהֶן בַּלְשָׁכָה. וּמְלַמְּדִים {יא} אוֹתָם לֹאמֹר, כָּל מִי שֶׁמָּגִיעַ
לִוְלָבֵי בְּיָדוֹ, הָרִי הוּא לוֹ בְּמַתָּנָה. לְמַחֵר מִשְׁכִּימִין וּבָאִין,
וְהַחֲזִנִין זוֹרְקִין אוֹתָם לְפָנֵיהֶם. וְהֵן מְחַטְּפִין וּמְכִין אִישׁ אֶת
חֵבְרוֹ. וּכְשָׂאוּ בֵּית דִּין שָׂבָאוּ לִיְדֵי סַכָּנָה, הַתְּקִינוּ שִׁיְהֵא
כָּל אֶחָד וְאֶחָד נוֹטֵל בְּבֵיתוֹ:

פרק ד - משנה ה

מִצּוֹת עֶרְבָה כִּיצַד, מְקוֹם הִיָּה לְמִטָּה מִירוּשָׁלַיִם, וְנִקְרָא
מוֹצָא. יוֹרְדִין לְשֵׁם וּמְלַקְטִין מִשָּׁם מְרַבִּיּוֹת שֶׁל עֶרְבָה,
וּבָאִין וְזוֹקְפִין {ג} אוֹתָן בְּצַדֵּי הַמִּזְבֵּחַ, וְרֵאשִׁיָּהֶן כְּפוּפִין {יד}
עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. תִּקְעוּ וְהַרִיעוּ וְתִקְעוּ {טו}. בְּכָל יוֹם מְקִיפִין
אֶת הַמִּזְבֵּחַ פַּעַם אַחַת, וְאוֹמְרִים, אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא,
אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה
נָּא. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם מְקִיפִין {יז} אֶת הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים.
בְּשַׁעַת פְּטִירְתָּן, מָה הֵן אוֹמְרִים, יְפִי לָךְ מִזְבֵּחַ, יְפִי לָךְ {יח}
מִזְבֵּחַ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֵיָּה וּלְךָ {יט}, מִזְבֵּחַ. לֵיָּה וּלְךָ,
מִזְבֵּחַ: